

A környezetvédelem nagykövete

Augusztus 20-án, 33 évi kiemelkedő munkássága elismeréseként Dr. Sólyom László, a Magyar Köztársaság Elnöke a Magyar Köztársasági Arany Érdemkeresztjét adományozta Dr. Szalóki Gyulának, az Országgyűlés Környezetvédelmi Bizottsága főtanácsadójának. Pályájának alakulásáról kérdeztük a budakeszi szakembert.

Közgazdászként kezdtem 1971-ben az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztériumban a Területfejlesztési főosztályon. Akkor a területfejlesztés és a regionális fejlesztés egy teljesen új, fejlődőben lévő szakterület volt. Itt dolgoztam 13 évig, ahol a Balaton-fejlesztéssel, ipari beruházásokkal, határ menti együttműködéssel foglalkoztam. 1985-ben Straub F. Brunó akadémikus felkért, hogy a Parlamentben megalakuló környezetvédelmi bizottság munkáját szervezzem. Korábban a Parlament és a bizottságok csak formálisan működtek, ezért a parlamenti szakpolitikai munka teljes módszertanát ki kellett dolgozni. Ezt a reformot a rendszerváltást követően is tovább folytattuk. Mintegy húsz ország parlamentjében szereztem tapasztalatokat, erről később számos cikket és tanulmányt írtam. Kezdetből fogya nem úgy tekintetem magamra, mintha egy átlagos hivatalnok lennék, hanem mintha magam lettem volna a környezetvédelem nagykövete a Parlamentben. Nagyon örültem annak is, amikor 1996-ban a Környezetünkért díjat kaptam, mert ezt tartom a legmagasabb kitüntetésnek a környezetvédelmi szakmában.

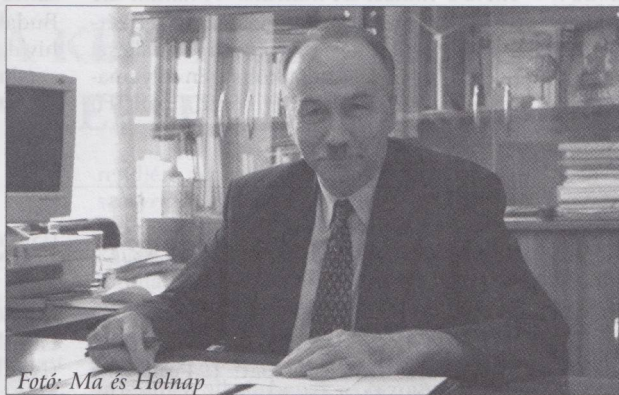
Mi az a három legfontosabb érték, amit egy pályakezdőnek is tanácsolna?

Nagyon fontos alapelv a szakmai függetlenség megőrzése. Ezt az utóbbi 20 évben nem volt könnyű megszerezni. Azt hiszem ez a mostani fiataloknak már sokkal könnyebb. Fontos, hogy a fiatal szakemberek azzal számoljanak, hogy egész életükön át kell tanulni. A váltások is csak úgy lehetségesek, hogy az ember folyamatosan képi önmagát, és ebben nem kell várni senkire sem. Lehet pályamódosítás, 2-3 váltást az ember elbír, ez egy normális dolog, sőt néhány nagy váltás játékosan hat, de ehhez folyamatosan kell tanulnia az élete végéig. Fontos továbbá a segítőkészség és a jövőre való gondolás. Gondolnunk kell azokra, akik a munkánkat a jövőben folytatják, nekik úgy kell átadni a tapasztalatokat, hogy még nálunk is jobban tudják végezni a dolgukat. Merjenek álmodni, és

merjék azt megvalósítani. Mostanában azt tapasztalom, hogy a fiatalok nem találják a helyüket, pesszimisták, elkeserednek, elégedetlenek ez uralkodik el rajtuk. Nem arra figyelnek, hogy van egy célom, és azért el kezdek dolgozni. Akinek van egy jó törekvése, annak az emberek mindig mellé állnak.

Magyarországon beszélhetünk e hatékony környezetvédelemről?

Az elmúlt 35 évben jelentős fejlődés ment végbe, hiszen 1970 körül még azért kellett harcolni, hogy létezik-e egyáltalán környezetvédelem, ugyanis akkor még azt vallották, hogy „a természetet le kell igazítani”. Ehhez képest jelentős szemléletváltás tanúi vagyunk, de mintegy 20-30 éves késséssel lemaradva a fejlett környezetpoliti-

Fotó: Ma és Holnap

kát folytató észak- és nyugat-európai országokhoz képest. Talán a környezeti gondolkodásban nincs ilyen nagy lemaradásunk, de magában a gyakorlatban, pl. a hulladékgyűjtés, a szennyvíztisztítás terén a lemaradás még mindig 20-30 éves. **Mi a véleménye Magyarország területfejlesztési és környezetvédelmi politikájáról?**

Az Európai Unióhoz való csatlakozáshoz nagy reményeket fűztem, nem azért, mintha az unió egy szepőlőten bárány lenne, hanem azért, mert a csatlakozás időszakában az unió komoly követelményeket támasztott Magyarországgal szemben. Ezeket jó részben teljesítette is az ország és a környezetvédelem is jelentős fejlődésen ment keresztül. Kicsit félek, hogy ez a folyamat a csatlakozást követően lassul. Viszont nagy reményeket támasztok az unió pénzügyi támogatásával kapcsolatban. A környezetvédelem és a területfejlesztés egyaránt az unió által támogatott tevékenység. Óriási tehát a felelősségünk, hogy a megszerzett anyagi forrásokat jól költsük el. A tendenciákat figyelve úgy néz ki, hogy a pályázók országa lettünk, hiszen máris az egyik slágerszakma a pályázattírás és ennek oktatása. Szerintem ennél sokkal fontosabb a szabályok, a

különböző programok szakmai és pénzügyi kereteinek megalkotásához fűződő erőteljes érdekérvényesítés. Ide összpontosítanám a legkiválóbb szakembereket.

Szűkebb hazájában, Budakeszin a nyolcvanas években többet magával megalapította a Szépítő Egyesületet. Hogyan látta Budakeszít akkor, és hogyan most?

1980-tól érdeklődő szakemberként figyelttem Budakeszi életét és kiváló adottságait, mondhatom azt is, hogy szakmai alapon választottam Budakeszét lakóhelyemül. Úgy gondoltam, nekem és a jövődéli családomnak ez a legjobb hely. Ha szóltam a település érdekében, akkor a szememre vetették: „mit akarsz, te nem itt születted!” „Az igaz, hogy nem itt születtem, de én ide jöttem meghalni!” - vágtam

viszsa. A Szépítő Egyesület Budakeszi fejlesztéséért és megóvásáért tenni akaró emberek összefogásából jött létre. A megalakulást követően nem sokkal már legalább száz tagot számláltunk, akikből idővel újabb csoportok jöttek létre, hagyományörzők, asszonykórus és sok más. Legfőbb cél a közösségformálás volt, ennek érdekében bálákat rendeztünk, szerveztük az Erkel-ünnepségeket, de tevékenyen részt vettünk a lomtalanításban és az emlékművek felújításában is. Nagyon büszke vagyok arra is,

hogy az egyesület 1990-ben megkapta a Kós Károly-díjat. Budakeszi a szocializmusban afféle mostohagyerek volt, az időszak nagy fejlesztései elkerülték, ezért természeti szépségei szinte érintetlenül maradtak. Úgy tűnik, hogy az utóbbi időben területeinkre többen is szemet vetettek. Az első ilyen támadás az „Álomvölgy” volt, most viszont a Tesco-áruház körüli eseményeket látom kockázatosnak. Nagy kérdés, hogy miként sikerül ezt kivédeni. A legkomolyabb gondot azonban a jövőkép hiánya jelenti. Igen nagy szükség lenne egy széles konszenzuson alapuló, jól megfogalmazott és alátámasztott, a település értékeinek megőrzését magába foglaló jövőképre, amelynek megvalósítását szisztematikus munka követheti. Sajnos az olykor már kaotikus közlekedési helyzettel sem vagyok megelégedve, mert semmilyen javító intézkedést nem látok ebben a tekintetben. Világosan látszik, hogy Budakeszi ezt a problémát egyedül nem tudja megoldani. A probléma megnyugtató megoldása érdekében regionális összefogásra lenne szükség, amely nem biztos, hogy az M0-ás autótú nyugati szektorának megépítését jelentené.

Dr. Antalóczy Péter

